

Szivárvány

VERS, MESE, JÁTÉK KICSIKNEK • 2019. FEBRUÁR

2.

Konyha-bál

S ha a gyomrod tele lett,
elűzheted a telet!

BERTÓTI JOHANNA

Bál a konyhában

Halljátok? Sípól a kukta!
Lomhán táncol a túrósbukta.

Dobolnak a fakanalak,
döngnek, dübögnek a falak.

Csörrennek a fedők,
mint a cintányér,
a konyhaasztal
igazi tánctér.

Egy tölcsérbe énekelek,
az épület beleremeg.

Sípól, dobol, csörög, perdül a konyha,
anya a karmester, remeg a kontya.

LÁSZLÓ NOÉMI

Vidám konyha

Vágódeszkán áll a bál,
vöröshagyma kiabál,
karalábé csupa fa,
sutyorog a paprika.

Pislognak a borsszemek,
sír a fekete retek,
mézet öntöttek bele,
oda minden ereje!

Répa prüszköl, torma ráng,
sárgán sistereg a láng,
dudorászik a leves,
táncolj, kanál, érdemes!

A diákból lett király

Népmese

Egyszer egy diákleány nagy útra indult. Nem volt ugyan egy árva garasa sem, de világot akart látni, s gondolta, hálóhelye majd csak akad a szalmakazlak tövében, a betevő falatját pedig megtermik az út menti almafák, szederbokrok. Vándorútja közben olyan vidékre került, ahol sok borsó termett, jócskán szét is szóródott, ő pedig gondolta, jó lesz ez a borsó az ínséges napokra, fölszede-

gette az elhullott szemeket, s szépen a zsebébe rakta.

Ment, mendegélt, míg egy királyi palotába nem ért. A király meg a királyné szívesen fogadta a vándort, terített asztalhoz ültették, ott is a szépséges hajadon lányuk mellé. A diáknak megtetszett a királylány, de még ránézni is alig-alig mert, hisz nem az ő számára nőtt ez a szépséges leány, úgy gondolta. Csak hogy az öreg királynénak kedvére való volt a legény. Oda is súgta az urának:

– Hallod-e, édes uram, éppen ilyen derék királyfit szeretnék a leányom jegyeséül!

– Nem királyfi ez, asszony, csak szegény vándordiák.

– Már én azt el nem hiszem, édes uram – ellenkezett a királyné. – Alighanem lánynézőbe jött, csak titkolja, hogy kicsoda. No, megtudom én hamarosan, király-e vagy diák!

Aznap este csak amolyan szegényes ágyat vetett a diáknak, éppenséggel nem királyi nyoszolyát. Amikor a diák nagy álmosan lehajolt, hogy kifűzze a cipőjét, a zsebéből kiszóródott a rengeteg borsó. A takarékos természetű diák meg hajnalig szedegette.

A királyné szolgálai a kulcslyukon át lesekedtek, s csak azt látták, hogy a diák nem alszik, hajnalig hajladozik, szöszmötöl. Reggel

aztán jelentették úrasszonyuknak, hogy a vendég egy szemhunyasnyit sem aludt.

Ismét este lett, közelgett az éjszaka. No, erre az éjszakára az öreg királyné fejedelmi ágyat vetett a vendégnek; az meg úgy kifáradt az előző éjszakai sok hajladozásban, borsószedegetésben, hogy jóízűen aludt a fejedelmi ágyban. Több sem kellett az öreg királynénak, majd-táncra nem perdült örömeiben.

– Királyfi ez, édes uram! Adjuk hozzá feleségül a lányunkat.

– Hát adjuk – mondta az öreg király.

Délben aztán megmondták a diáknak, hogy neki szánják a lányukat, feleségül venné-e?

A diák egyre mondogatta, hogy a királynénál jobban senkit sem szeret a világon, de hát szegény legény ő, nincs neki vára, de még szalmafüdeles kunyhója sem. De ugyan beszélhetett, senki sem hallgatott a szavára. A királykisasszony még el is sírt a magát, úgy megijedt, hogy nem lehet a vándorlegény felesége. A diák, nehogy tovább sírjon a szép leány, gyorsan feleségül vette, ráadásul megkapta a fele királyságot is, és mire az öreg királyné meg a király csakugyan elhitte, hogy vándordiák és nem álruhás királyfi, addigra úgy megszerették, hogy el nem cserélték volna hét királyfiért sem.

CSEH KATALIN

Farsang

Vidám voltam, boldog voltam,
mert a minap farsangoltam.
Sokan voltunk, lásd, a bálban,
én szép rózsza-rokolyában
tüzes táncom jártam, roptam,
mint gyertyaláng, úgy lobogtam.
Ott volt a hold is, a csillagok,
de a nap búsan fanyalgott,
a sarokban szárnyaszegetten
gubbasztott... És lehetetlen
volt szívébe örömet lopni,
aztán elkezdett zokogni...
Mindez csak színjáték, móka,
csupa farsangi bohóka.

NAGYÁLMOS ILDIKÓ

Farsangi kitalálós

Ha felkelek, felöltöztök,
ha lefekszem, levetkőztök,
előjvök, levetkőztök,
elbújok, hát felöltöztök.

Körülöttem kering minden,
lábatokat melegítem,
a jeget is felolvasztom,
mégisincs ebből
semmi hasznom.

Testvéreim a csillagok,
éjszaka meg öcsém ragyog,
tudjátok-e, hogy ki vagyok?

A telhetetlen hóember

A kiskertből naphosszat az úton elhaladókat figyelte a hóember. Férfiak, nők, kislányok jártak-keltek odakint bundában, nagykabátban, mindenféle színes ruhában. Nézte őket a hóember, aztán lopva saját magát is megsejmelte egy befagyott tócsa tükrében. Szégyenkezve látta, hogy majdnem teljesen pucér, csupán egy fazék takarja a feje búbját, minden más testrésze fedetlen. Szemrehányóan nézett a kislányra:

– Hát engem miért nem öltöztettél fel?

– Hiszen te hóból vagy, és nem fázol, ők hús-vér emberek, megfagynának a hidegben, azért kell a vastag ruha – meglepett a kislány.

– Márpedig én így csúf vagyok, fel akarok öltözni – mondta a hóember, és toporzékolt is volna hozzá, ha lett volna lába.

A kislány megsajnálta a barátját, beszaladt a házba, kihozott egy molyette nagykabátot, és nagy nehezen ráadta.

– Sál is kellene – elégedetlenkedett a hóember.

Azt is hozott a kislány.

De a hóember nadrágot is kért, kesztyűt, pulóvert, mindent, amit az emberek visel-

nek télen. Övet is a derekára, nyakláncot a nyakába. Rakta, csak rakta a kislány a sok holmit a hóemberre, aki egyre elégedettebben szemlélte magát a pocsolya tükrében.

– Ez igen – mondta dicsérőleg a fiúnak, miközben a sok ruhától megroskadt a válla, és teljesen lekonyult a seprője. – Még csak egy nagy válltáska kellene nekem, amilyen a postásnak is van meg az iskolás gyerekeknek is.

Futott ismét a kislány a házba, és valahonnan a limlomok közül hozott egy nagy, zöld válltáskát. Megcsillant a két széndarab a hóember fejénél szolgáló nagy golyóbison:

– Ügyes vagy, ettől valóban ember lesz belőlem!

És tényleg, már-már valószínűs emberré változott, ahogy a válltáskát a kislány ráakasztotta, de a hó ezt az újabb terhet már nem bírta el, egyet nyekkent szegény hóember, és összeroskadt.

Szanaszét gurult az orra, a sapkája, még a feje is, és nem maradt belőle, csak egy kupac ócska ruha.

Ükanya szemüvege

Villámtekintetű, dörgő-morgó felhőóriások dulakodtak a dombtetőkön. Boldizsár a szobába menekült a közeledő vihar elől, és nagyanyja meséjét hallgatta.

– Nagymama – szólt a mese végén –, amikor gyerek voltál, ki mondott mesét neked?

– Nagyanyám, a te ükanyád, aki egy rosszul sikerült szemműtét miatt majdnem teljesen elveszítette a látását. Attól kezdve csak ült a széken, és mesélt.

– Megmutatod a fényképét? – kérdezte Boldizsár.

– Hogyne, itt őrzöm a szemüvege mellett – mondta Nagymama, és elővett a fiókból egy hullámos szegélyű fényképet meg egy szemüvegtokot.

Boldizsár hosszasan tanulmányozta a fényképet, majd kinyitotta a szemüvegtokot, és a régimódi, fekete keretes szemüveg láttán elnevette magát.

– Nagyon vicces. Ez volt a szemüvege? Vajon mit láthatott ezen

a vastag üvegen át? – kérdezte csodálkozva, és fel is próbálta. – Csupa elmosódott folt a világ – állapította meg.

– Gyorsan vedd le! – lépett közbe Nagymama. – Nem tesz jót a szemednek.

Boldizsár levette a szemüveget, ám amikor Nagymama kiment a szobából, újra felpróbálta.

Néhány másodperc múlva a homály tisztulni kezdett, a szoba a megszokott képét mutatta, ám Boldi elképedésére benépesült mindenféle fura lénnel. A legközelebbi, egy torzonborz, üvegmosóképű figura, éppen az ágyán hevert, és egy reszelőn citerázott, de Boldi nem hallott semmit. Olyan volt az egész, mint egy némafilm. Nemsokára Torzonborz megszakította a zenélést, és a szemüvegtokra mutatott. Boldi felnyitotta a tokot, s látta, hogy két kicsi, vékonyka dugó is van benne. Torzonborz a kisfiú értésére adta, hogy azt szeretné,

ha a dugókat a fülébe helyezné.

Boldizsár úgy tett, és ekkor soha nem hallott, a szűnyogzűmmögésnél is vékonyabb hangok csaptak a fülébe.

– Biztosan ultrahangok, amiről a tanci mesélt a denevérek kapcsán. Ezek szerint Ükanya is használta az ultrahangvevő fül dugókat – gondolta Boldi.

Közben a lények köréje sereglettek, és egymás hegyén-hátán kellették magukat.

– Tetszem így neked? – kérdezte egy szivacskepű. – Vagy legyen inkább háromgombócos eperfagylalt? Netán ripityára tört sótartó? – folytatta, miközben hol ezzé, hol azzá változott át.

– Ide nézz, mit tudok! Hahó, rám figyelj! Itt vagyok, kiskomám! – szólították a többiek is minden irányból.

Boldi alig bírta követni a boszorkányos alakváltozásokat.

A hangzavar tetőfokán a reszelőn citerázó Torzonborz elkiáltotta magát:

– Csitt! Hagyjátok abba azonnal! Még elijesztitek Boldizsárt. Szörnyű neveletlenek vagytok. Mindjárt ráncbaszedlek benneteket, meglátjátok!

Azzal suhintott egyet reszelőpengető villájával, mire az alakváltoztatók olyan ráncosak lettek, mint valami aszaltszilva-bábok.

– Most pedig azon törjétek a fejetek, hogy milyen mesét mutassunk be Boldizsárnak – folytatta Torzonborz, amint elcsendesedett a társaság.

– A Csipkerózsikát! Ne, inkább a Hófehérkét! Dehogysis, a Jancsi és Juliskát! Egyiket se, hanem a Piroska és a farkast!... – cikázott a vita a levegőben libegő-lebegő lények között.

Félő volt, hogy hajbakapnak. Ekkor Torzonborz Boldihoz fordult.

– Most jut eszembe, hogy illene bemutatkoznunk: mi vagyunk a színjátszó szellemek vándortársulata, e helyiség pedig színházaink egyike – jelentette ki büszkén.

– Nagyon tévedsz – kapta fel a vizet Boldizsár –, mert ez az én szobám. Jó lenne, ha más helyet keresnétek magatoknak.

– Sajnálom, hogy ellent kell mondanom, kiskrapek, de színházunk már százhusz éve működik ezen a helyen, és eddig senkinek nem volt kifogása ellenünk. Azt ajánlom, hogy te se húzz ujjat velünk. Mi pedig cserében mesejátékokkal szórakoztatunk. Áll az alku? – kérdezte Torzonborz.

Boldi elgondolkodott, aztán rábólintott. Torzonborz örömeiben elrikkantotta magát:

– Hát akkor rajta, kezdődjék az előadás!

E pillanatban Boldi szeme előtt meglevenedett Csipkerózsika története. Olyan élethűen adták elő, hogy a kisfiú meg is feledkezett arról, hogy egy mesében van. A Csipkerózsika után a Hófehérke következett, majd a többi, végül teljesen új, varázslatos történetek. A mesefolyamot Nagymama hangja zavarta meg:

– Boldizsár, gyere, segíts meggyet magolni! – kiáltotta a konyhából.

Boldi sajnálkozva vette le a szemüveget, és lógó orral battyogott ki a konyhába.

– Őkanya sok mesét tudott? – kérdezte Nagymamától meggymagolás közben.

– Rengeteget – felelte Nagymama. – Amikor kifogyott az ismert mesékből, újakat talált ki. Rendkívül jó volt a képzeletőereje.

– Szerintem a szemüvege – gondolta Boldizsár, majd a következő kéréssel állt elő: – Nagymama, szeretném, ha születésnapomra nekem ajándékoznád Őkanya szemüvegét.

– Eddig egy óriás legódömperről álmodoztál – csodálkozott Nagymama.

– Meggondoltam magam. Ha nekem adod, ezután én mondok mesét neked – ígérte Boldi.

– Nem bánom, legyen a tiéd, ha annyira szeretnéd – egyezett bele Nagymama. – Csak különösnek találom, hogy egy ócska szemüvegért egyből lemondta a rég áhított legódömperről – morfondírozott, miközben hozzálátott a meggyespite elkészítéséhez.

A mese megszületését
támogatta:

Készült
a Magyar Kormány
támogatásával

MINISZTERELNÖKSÉG
NEMZETPOLITIKAI ÁLLAMTITKARSÁG

BETHLEN GÁBOR
ALAP

Szócs Margit írta a januári Szivárvány 6-7. oldalán megjelent *Bárányhimlő* című mesét is. A sajtóhibáért elnézést kérünk.

MEZEY KATALIN

Téli mondo- gatók

Jég, hó, fagy.
Befagy az ablak.

Rozsda a jégen,
jégpor az ágon,
nyúl nyom a hóban,
épp tizenhárom.

Jég, hó, fagy.
Ilyenkor a
hajósok is
vonatoznak.

*

Gyertek be!
Gyertek be!
A lányoknak
könnyezik már
a szeme.

Torma! Torma!
A kisfiúknak
könnyes az
orra.

BALÁZS IMRE JÓZSEF

Zöld küllő

Akad egy feladat farsangkor:
Ne vedd le csőröd az arcodról.

Ne legyél jégkori őshüllő,
Légy, aki lennél: zöld küllő*.

„Öltözzek mások tollaiba?
Legyek a nyomdában nyomdahiba?

Nem érdekel ma a színpad, a vitrin –
Küllő leszek egy zöld biciklin.”

.....
* Harkályféle madár, háta zöld,
feje piros, hangja kacagós.

BORSODI
L. LÁSZLÓ

REGINA

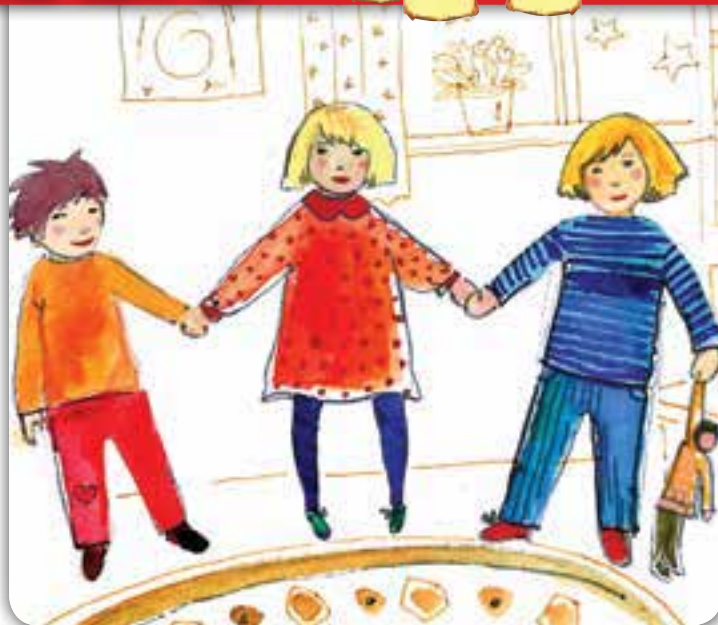
Szülinapos

Szülinapos voltam tegnap az oviban. Anya a konyhában süteményeket sütött, Apa üdítőket vásárolt az üzletben, és reggel bevitték az oviba, hogy Óvó Néni majd kínálja meg Boldizsárt, Gergőt, Andrást, Katinkát, Jankát, Rékát és a többieket.

Az ünnepségre a délelőtti program után került sor, amelyre sajnos Anya nem tudott eljönni a munkahelyéről, de Apa szerencsére igen. Óvó Néni meg az udvarhölgyeim, Adri-

enn és Katinka palástot adtak rám, és koronát tettek a fejemre.

Bevezettek a kör-

be, amelyben a gyerekek ültek és Apa. Én is leültem Apa mellé, és miután elcsendesedtünk, Óvó Néni meggyújtott öt gyertyát, mert már ötéves vagyok.

Mondott egy szép mesét is arról, hogy öt évvel ezelőtt hogyan indultam el egy nagy útra, és miként várt rám Anya, Apa és a Tesóm, hogy megszülessek. A mese arról is szólt, hogyan nőttem meg ekkorára, és mennyi minden történt velem, amíg ilyen nagy lettem.

Ezután énekeltünk, közben körbeadtunk egy égő gyertyát. Az éneklés után ajándékot kaptam: a pajtásaim szépeket rajzoltak, Óvó

Néni pedig egy piros álommanót ajándékozott nekem, majd elfújtam a gyertyákat. Kettőből sikerült is elfújnom az összest, utána pedig beugrottam a kör közepébe, a következő évembe.

Az ünnepség után az asztal köré ültünk: süteményeztünk, üdítőztünk. Én ültem az asztalfőn, és mindenki mosolygott.

Ez a születésnap azért volt jó, mert találkoztam Álommanóval, és azóta vele alszom, de leginkább annak örültem, hogy Apa is velem születésnapozott. Vele is mentem haza az oviból.

**Csokis, tejszínes, epres?
Fesd olyan színűre a tortát,
amilyen a kedvenced.**

**Annyi lángot gyűjts meg
rajta, ahány éves vagy.**

KISS LEHEL

Szülinap az óvodában

Ovis gyerek áll a széken
– nagy óvadás, kicsi szék –,
nagyobb, mint az elmúlt évben,
s ügyesebb is kicsikét.

Neki szól a taps, az ének.

De jó ez a születésnap!
Tudható, hogy itt mindenki
mindjárt meglepetést kap.

Ragyognak a fiúk, lányok.
„Maradj mindig ilyennek!”
– kívánják az ünnepeltnek,
s aztán tortát színeznék.

Éljen a király!

BALAJTHY FERENC

Bütykölde

Ha magad készíted,
Rád talál a boldogság:
Ragaszthatsz és köthetsz
A királynak koronát.

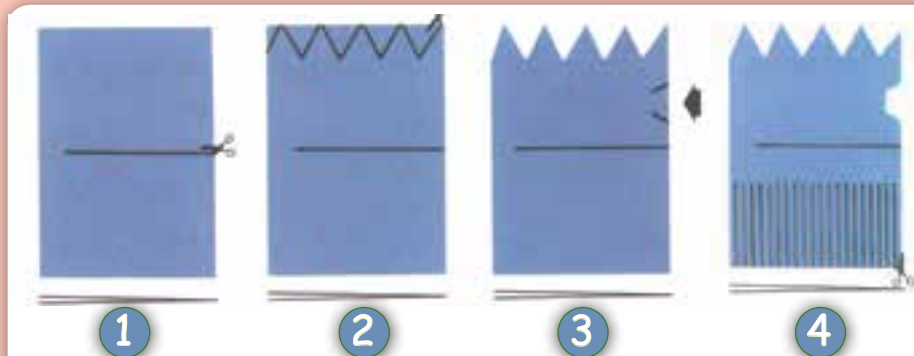
Lábat varrsz manóknak,
Elkészül a rongybaba.
Faraghatsz fakardot,
S megszólal a furulya.

Nyírhatod a kartont,
Gyúrhat sz gyurmafigurát,
Festhetsz tündérlánynak
Aranyhajú frizurát.

Színezhetsz virágot,
Égre sárkányod repül.
Mit nagyon szeretnél,
Meglásd, végül sikerül!

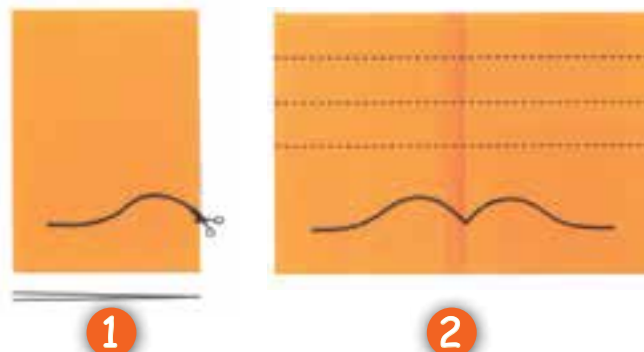
Fúrni s kalapálni
Megtanít a Bütykölde,
Csak úgy kell csinálni,
Ne csapj rá a bütyködre!

Hallottál a kirigamiról? Japán technika ez is. De míg az origami csak papírhajtogatást jelent, a kirigami során hajtogatjuk, és vágjuk is a papírlapot.

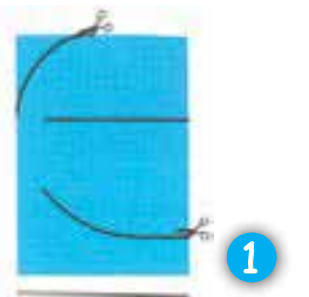

Király

Figyeld meg a képeket, és felnőtt segítségével készítsd el a király, a királynő, a lovat, az udvarhölgy vagy az udvari bolond jelmezt, a fejdísz A4-es lapból, a többi kelléket hozzád illő méretű papírból.

Karol Krčmár *Kirigami*
című könyvéből

1

2

3

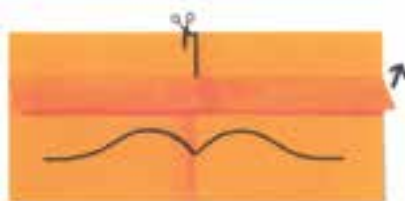
4

5

Lovag

Udvarhölgy

3

4

Farsangi

MASKARÁK

Farsangi vendégek a tekerőpataki óvodában. Készítsetek el ti is Horváth Ildikó óvó néni csoportjának lufifejű barátait.

Marton Irénke tanító néni nyárádszeredai osztályának bohóca kartontányérból készült.

Bende Mátyás,
Szigeti Éva
zabolai
kisdiákja

Zorro és csúcstechnológia Székelyudvarhelyen, a Tamási Áron Gimnáziumban, Székely Emőke tanító néni osztályában.

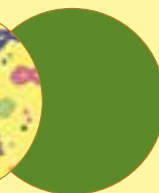
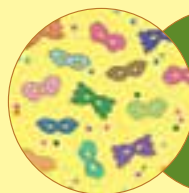

Csiga és hóember. Vidám jelmezek Jánosi Márta óvó néni gyergyóalfalvi csoportjának karneválján.

Farsangi

BOHÓCSAPKA

Vágd ki a két kört, a rajz szerint ragaszd össze, majd formálj tölcseért belőle, és ragaszd meg. A bojthoz vágd ki a lila csíkot, vagdosd be, tekerd szorosan egy fogpiszkáló végére, ragaszd meg, borzold fel a szálait, végül tűzd a sisak csúcsára.

DÖME ZSUZSA

Betűk

l

Dúdol az l dallama,
lágyan omló ballada.
Hangjával fest éneket,
azt hiszem, hogy lány lehet.

ly

A j-t akarja bosszantani.
Ejtéskor egyformák: hallani.

lv

Egyes számjegy mellé erős,
vastag, vaskos kapu, kettős,
a legvégén kicsi kampó.
Nem is kell több kacskaringó.

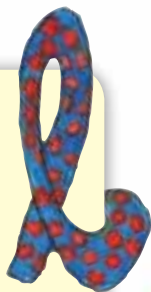
A szeptemberben
megkezdett két
verses ábécé újabb
betűi márciusban
mutakoznak be.

TÓTH ÁGNES

Ábécé

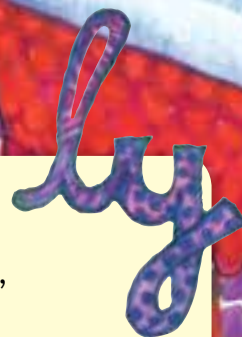
L

Lehetnék szép, lenge lepke.
Lebegnék, ha szárnyam lenne.
Leszállnék egy szép virágra,
lágyan ringó violára.
Lila szirmát, ha kitárná,
leheletnyi csókom várná.

LY

Lyányom, lyányom,
lyukas a kas.
Lyukas lett fenn
a szélkakas.
Gólyamadár kineveti:
„Lyukas hasú” – kelepeli.
Sólyom, bagoly, szintén kacag:
„Lyukas kakas csak pléh-kacat.”

M

Mese-mese mátká,
meseautó márka,
Mártinak, Misinek
Mercedes az álma.
Meg is venném már, ha
nem lenne oly drága.

Színezd ki a farsangi forga-
tagot, és találd ki, kik
rejtőznek a jelmezek mögött.

Mit szeret Pufika cica?

Ötlet és rajz: KOVÁCS RÉKA RHEA

Enni.

Öltözködni.

Játszani.

Fára mászni.

Fürdeni.

Esti mesét nézni.

Aludni!!!!

A róka meg a nyúl

DANYIIL HARMSZ meséjét RAB ZSUZSA fordította

Élt egyszer, éldegélt két igazi jó barát: Szürkefarkú Nyulacska meg Rőt farkú Róka.

Házikót épített ki-ki magának, ám egymáshoz nyakra-főre szomszédolni járnak. Hol a róka szalad a nyúlhoz, hol a nyúl fut a rókához, bekiált:

– Rőt farkú Róka! Mit csinálsz?

Ha meg a nyúl nem megy a rókához, a róka fut a nyúlhoz, s bekiált:

– Szürkefarkú Nyulacska! Mit csinálsz?

Egy éjjel a nyúl fogta magát, a rókához bekiabált:

– Nyiss ajtót! Bemennék!

Szomszédolni szeretnék!

Szolt a róka: – Késő éjjel?

Eridj haza szépszerével!

Fortyogott az: – Nesze neked!

Ne félj, ezért megfizetek!

Egy nap a Rőt farkú Róka futna a nyúlhoz egy szóra.

– Nyiss ajtót! Bemennék!

Szomszédolni szeretnék!

Kiszól a nyúl: – Halkabban!

Korán van még, hajnal van!

Vége lett a barátságnak: nem is köszönnek egymásnak.

ANTAL ANDRÁS

Bogár-február

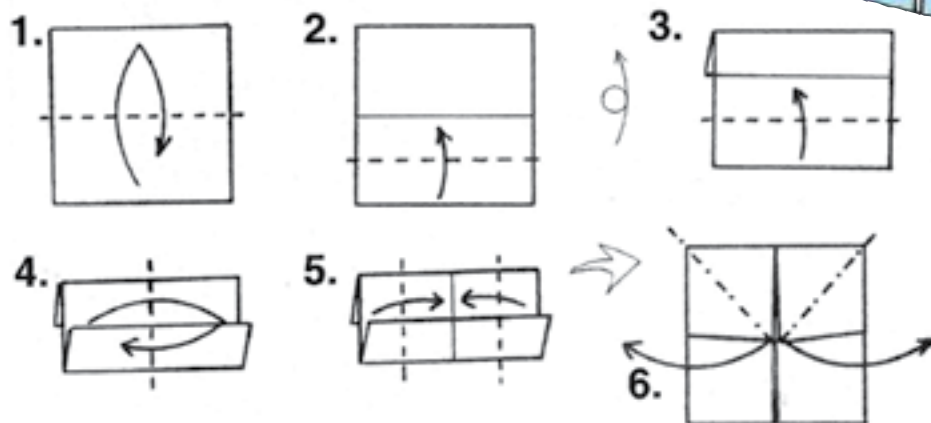
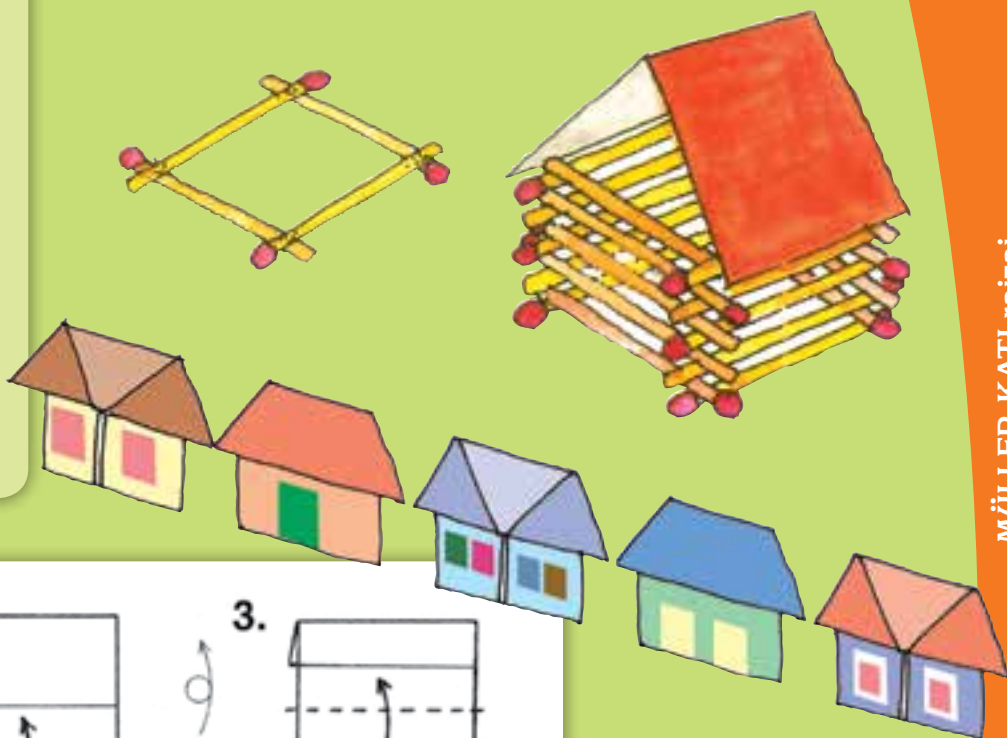
Megcsörrent a telefon,
S azt kérdezte tőlem:
Havazik-e még odakinn
Bársony hópehellyel?

Aludj tovább, kis bogár,
Várj az ébredéssel,
Küldök majd egy
üzenetet

A tavaszi széllel!

Nyusziház, rókaház

Így készül a gerendaház:
gyufaszálakat kenj meg
ragasztóval, és rakosgasd
négyenként egymásra.
A tetőt kartonból, fakéreg-
ből készítheted.

Az eleje is szép,

a háta is.

Papírból is hajtogathatsz
házat: rajzolj, vagy ragassz
piros cserepet, ajtót,
ablakot rá.
Készíts egész házsort.

NAGY ZSOLT rovata

Kiskertész-kalandok

Virágültetés februárban

Dorottya és Barnabás az idei farsangi bálra kiskertésznek öltözött. Sőt a meleg szobában is folyton kiskertészeset játszottak, ám mindez nem pótolhatta a kinti munkát. De most nem volt kint teendő. A kert mély álomba merült. A természet még puha hótakaróról is gondoskodott.

A tébláboló lurkók láttán Kiskertész nagypapának remek ötlete támadt.

– Ültessünk virágot! – mondta izgatottan, s a gyerekek nagy döbbenetére már hozta is fel a pincéből a szükséges kellékeket, egy kis dobozban pedig valami furcsa hagymákat.

A kíváncsi gyerekeknek elmesélte, hogy némelyik virág ilyen furcsa hagymában tárolja a vizet és a tápanyagokat, amit előző évben gyűjtött. Kora tavasszal ezt fogyasztja el, ezért tud az elsők között virágba borulni. Ilyen a nárcisz, a jácint, a gyöngyike, a tulipán, a tavaszi sáfrány vagy a hóvirág.

Te minek öltöztél az idei farsangon? Küldj fényképet magadról!

Jelöld zölddel a tavaszi hagymás virágokat és pirossal, amelyek nem azok!

Kiskertész-nagypapa elmondta, hogy a hagymás tavaszi növények a dermesztő téli hideg után csak egy kis melegre várnak. Ha télen beviszed a szobába, és elülteted őket, hamarosan te is gyönyörködhetsz pompás látványukban. Ha jól időzítesz, nőnapra saját nevelésű virággal lepheted meg édesanyádat, nagymamádat, az óvó nénit vagy a tanító nénit.

A kis csapat neki is látott hát az ültetésnek:

A cserepek aljára kevés virágföldet tettek, erre helyezték a virághagymákat. Barnabás egyet fejjel lefelé tett a cserépbe. Kiskertész nagypapa átfordította, hogy a hajtásnak rövidebb utat kelljen majd megtennie a felszínig, s a hosszú út alatt ne penészedjen meg a nyirkos földben. Vigyázz te is, hogy a hagyma borzos gyökere alulra kerüljön!

A hagymákat gondosan befedték földdel. A kisebbeket sekélyebben, a nagyobbakat mélyebben ültették. A legnagyobb hagymákat, mint a jácinté, csak félig ültették homokos, agyagos földbe, hogy stabilan álljon a cserép, s ne boruljon fel később a nagy virág súlyától. Az ültetés végeztével Dorottya szerette volna megöntözni az ablakpárkányra helyezett kertecskét, de nagypapa emlékeztette:

– A hagymás növények a hagymájukban vizet is tárolnak, ami épp elegendő számukra. Ha öntözzük őket, hamar elrothadnak, tönkremennek!

Dorottya és Barnabás ezután naponta leste, vajon kinyílt-e már az első tavaszi viráguk. Lesd meg te is!

Ültessetek ti is otthon, az óvodában vagy az iskolában virághagymákat! A virágzó ablakpárkányotokról küldjétek fényképet!

Február inasai

Szilágyi-Székely Melinda tanító néni magyarlapádi kisdiákjainak bohócai kacagnak szájukkal, szemükkel, sőt kalapjuk, bugyogójuk vidám színeivel is.

Tervezzünk bohócnyakkendőt! – biztatta makfalvi osztályát **Györgyi Dalma** tanító néni. Íme az eredmény. Nincs két egyforma közöttük.

Kicsi kezek munkája a sok kis mókás manó. Fagolyóból, gyöngyszemekből, kenderfonalból fűzték-bogozták őket **Székely Emőke** tanító néni elsősei a **székelyudvarhelyi Tamási Áron Gimnáziumban**.

Szabó Júlia tanítónő tordai diákjai bohócfofodráznak szegődtek el. Volt, aki színes fonalból, mások krepp-papír tekercsből ragasztottak dús fürtöket a nevető bohócfejekre.

Szigeti Anna Mária tanítványai
a marosvásárhelyi G. Coşbuc
Iskolában szívószálla kötötték,
és bábosokként táncoltatják
a borzos fonál-pulikat.

Az origami-kutyust
Czirmay Júlia tanító néni
dési diákjai három moz-
dulattal hajtogatták, majd
mókás pofit rajzoltak neki.

Hóemberek karne-
válja. Szakács Anikó
székelyszenterzsébeti
osztálya a csíkok és
színek játékaival vará-
zsolt farsangi hangula-
tot a havas tájba.

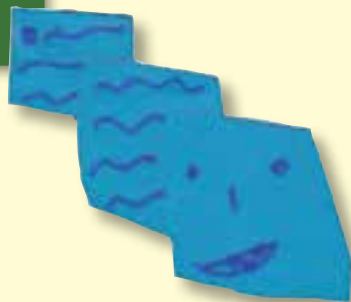
Szucher Zsuzsa
és Kovács Júlia
óvó nénik cso-
portja a maros-
vásárhelyi 11-es
Napköziotthonban
festékes kézzel
pecsételt, fonál-
ból hurkolt, vagy
papírcsíkokból
ragasztott haját
a bohócoknak.

Szárnybontó

Kerekes Kriszta
Mónika, Dés

Pityu szép papagáj,
Szeret csicseregni órán.
Minden reggel megetetjük,
Vele sokat viccelőzünk.

Van neki egy szép tükre,
Puszilózik mindig vele.
Ha ránézek, perel velem,
Én őt nagyon kedvelem.
Borbély Milán Attila,
Sepsiszentgyörgy

Csillámpóni, csillámpóni,
Varázsol a szarva,
Arca csillog, háta villog,
Farka csupa csoda.

Csillámpóni, csillámpóni,
Kényelmes a háza,
Éjjel alszik, nappal vágat,
S keresi a társát.

Csillámpóni, csillámpóni,
Megvan már a társa,
Boldog póni, vidám póni,
Együtt indul a vágta.

Nagy Zsófia és
Nagy-Kubaszek Ingrid,
Bogdánd

Gajdó Kincső,
Zabola

Birton Viktória,
Marosvásárhely

Háttérrajzok: a szalárdi IV. B osztály

Fábián Anna-Mária és Poósz Beáta osztályának jelmez-versei. Kolozsvár, Báthory István Líceum:

Én vagyok a vasember,
jöjjön közel, aki mer!
Kezem erős, mint az acél,
az vitázzon, aki nem fél!

Antal Péter

Szeretem a focit nagyon,
társaimmal focizgatok.
Ha kapufára labdát rúgnék,
meccs végén egy pálcát kapnék.
A pálcámat suhogtatnám,
focilabdám megrugdosnám.

**Ágoston Császár
Mohamed István**

Teheneimre vigyázok,
kutyáimra rászólok:
segítsenek őrizni!
Ha ki akarnak rabolni,
a pisztolyomat előrántom,
és ha menekülni látom,
követem őket lóháton.

Gál Bancsi Péter

**Orosz Tamás,
Marosvásárhely**

**Tót Dávid Benjámin,
Maroskeresztúr**

**Bartalis Szidónia,
Székelyudvarhely**

Meseország királynéja,
tündibünci lány vagyok.
Lerepültem csillagszánon,
mindent elvarázsolok!

Băruția Raisa Roxana

A Római Birodalom
határait védi kardom.
A császári légióban
én vagyok a közkatona.
Harcban megvéd vért és sisak,
ellenségre kardom lecsap.
Kerek pajzsom erős páncél,
közelharcban mindent megér.
De ma este nem harcolok,
köztetek egy jót mulatok!

Szopos Albert Erick

Csipike postája

Képzeljétek, bemelegszkedtem egy farsangi mulatságra, és – tortadísznek néztek, mivel épp egy kisujjnyi vagyok. Moccani sem mertem, pedig de szerettem volna megkóstolni az alattam elterülő csokimezőt! Szerencsére nagy volt a hejehuja, így senki sem vette észre, hogy a marcipán-Csipike kerekét oldott. Tudom, hogy édes vagyok, de ennyire?!

Rajzoltátok le, minek öltöztetek az idei karneválon. Talán épp Csipikének?

Köszönöm leveleiteket: **Benkő Kitti Vanda**, Oklánd; **Kelemen Csanád**, **Székely Réka**, **Szász Péter**, Marosvásárhely; **Korondi Bulcsú Attila**, Kibéd; **Gergely Sarolta**, Kolozsvár; a marosvásárhelyi Pedagógiai Líceum Óvodája; a **szatmárnémeti** Bálcescu-Petőfi Iskola II. C; a **nagykárolyi** Kalazanci Szent József Líceum I. A; a **gyergyószentmiklósi** Vaskertes Iskola II. A osztálya; az **árpádi** I-II.; a **mezőpaniti** II.; a **zabolai** I. B, II. B; a **kendi** I.; a **gernyeszegi** előkészítő; a **nagyernyei** előkészítő és I. osztály; **csíkfalvi**, **diósadi**, **magyarlapádi** olvasóink.

Sólyom Andrea és a zilahi M. Eminescu Iskola II. D osztálya

Szabó Ildikó és Joó Erzsébet csoportja a szamosújvári Elvarázslott Házikó óvodából

Müller Kati, 2012

Vágd ki a bélyeget,
és ragaszd a gyűjtőlapra!

E lapszám
támogatói:

Készült
a Magyar Kormány
támogatásával

Jánosi Márta gyergyóalfalvi
óvodásai

Bertalan Mária
korondi kisdíákjai

Ferencz Gabriella
gyergyóditrói osztálya

Címlap:
BAK SÁRA

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekes képes lapja. XL. évfolyam, 422. szám. Kiadja a NAPSUGÁR Kft.
Főszerkesztő: ZSIGMOND EMESE. Képszerkesztő: MÜLLER KATI. Lapterv: Könczey Elemér.
Honlapszerkesztő, nyomdai előkészítés: Komáromy László. Műszaki szerkesztő: Várdai Éva.
Megrendelhető a szerkesztőség címén: 400462 Cluj, Bld. C. Brâncuși nr. 202. ap. 101.
E-mail: naps.sziv@napsugar.ro. www.napsugar.ro. Telefon/Fax: 0264/418001
A lapok árát a következő bankszámlákra várjuk: Cont IBAN: RO45RNCB0106026602080001
B.C.R., CLUJ vagy RO70BTRL01301202P90961XX S.C. NAPSUGÁR- EDITURA S.R.L.
CUI: 210622. Készült a kolozsvári TipoOffset Kft. nyomdájában. ISSN 1221-776x

Csipike-képtár

Gergely Sarolta,
Kolozsvár

Imre Petra,
Szilágycseh

Tar Dominik,
Szatmárnémeti

Hubman József,
Nagyernye

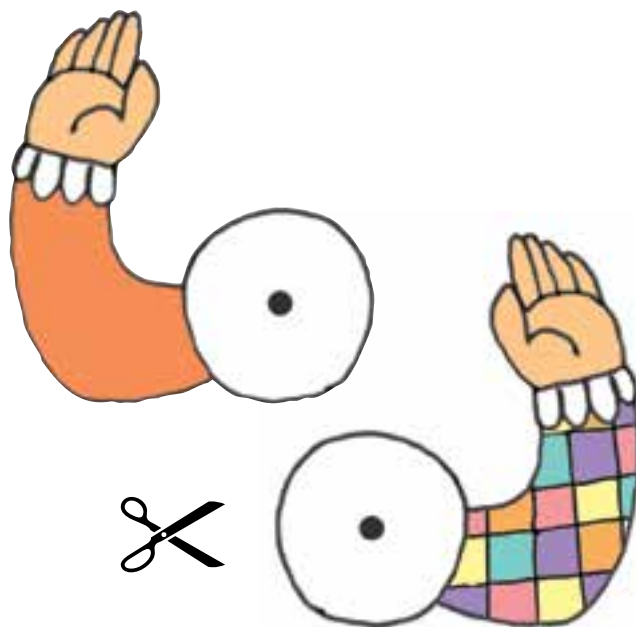

Keresztes Ervin
Loránd,
Keresztvár

Ára 4 LEJ, 400 FT

Bohócok hónapja

Vágd ki, és Milton-kapocscsal szereld össze a bohócot. Mozgó keze-lába táncra hív, és azt üzeni: sose légy szomorú! A mintát **Bunău Irén tanító néni** árpádi diákjai küldték.

